

[Oluf Pedersen.]

urimeligt, det vil endda være en forholdsvis lav Ydelse. Jeg er selvfølgelig klar over, at nogle af dem, der har været interneret her i Landet, har været ude for en maaske lige saa haard Behandling, det er ikke nemt at gøre det op. Nogle af dem, der har været interneret i tyske Koncentrationslejre, er sluppet godt fra det, er helt raske og har klaret sig igennem uden nogen Men, men det kan ikke fragaas, at der er andre der utvivlsomt hele Livet igennem vil have Men af den forfærdelige Behandling, som de fik dernede, idet det jo var i højeste Grad tvivlsomt, om de vilde slippe levende fra det. Maaske det Spørgsmaal kan klares i Landstinget, men det kan man vel ikke forvente.

Endelig har jeg stillet Forslag om, at Bestemmelsen om, at Frihedsbevægelsens Samraad skal indstille til Medlemmer til Erstatningsraadet, skal udgaa. Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller tillod sig at sige, at jeg var kritisk over for Frihedsbevægelsen. Det er jo ikke rigtigt. Det, jeg har været og fortsat er kritisk over for, og som jeg ikke tror det ærede Medlem kan faa dette høje Ting til gaa ind for, er det Misbrug, som visse Ledere har gjort af Frihedsbevægelsen, og denne Kritik retter jeg først og fremmest mod netop de Folk, som er repræsenteret i Frihedsbevægelsens Samraad. De Folk har jeg ikke ret megen Agtelse for, men af den Grund at sige, at jeg ikke respekterer Frihedsbevægelsen, er en hel Misforstaaelse. Naar dette nu til Trods for, at jeg før har gjort opmærksom paa Forholdet, bliver sagt af Udvalgets Ordførere, og det oven i Købet bliver fremstillet, som om det vilde være en Krænkelser af Frihedsbevægelsen, hvis man vilde lade den Bestemmelse gaa ud, saa er det en fuldkommen Misforstaaelse; jeg synes næsten ikke, den kan være større.

Maa jeg dernæst for at faa klaret et enkelt Problem sige et Par Ord om den Debat, der fandt Sted ved Lovforslagets første Behandling angaaende Kommunisterne. Jeg vil først have Lov til, for at det ikke skal gaa i Glemmebogen, og for at Kritikken ikke skal rettes mod en uskyldig, at gøre opmærksom paa, at Interneringen af de danske Kommuniste den 22. Juni 1941 fandt Sted under Justitsminister Harald Petersen. Jeg siger det, fordi Kommunisterne har saa travlt med at rette deres Skyts imod Thune Jacobsen, at de ofte glemmer, det er Harald Petersen der har Ansvaret. Jeg siger det, ikke fordi jeg mener, det skal være Baggrund for noget Angreb

paa Harald Petersen, tværtimod, jeg siger, at dette, at det var Harald Petersen, der gennemførte det, staa for mig som et Bevis for, at det var noget, der var uundgaaeligt, og det tror jeg alle vil erkende. Jeg ved ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen straks protesterede og protesterede som Medlem af dette høje Ting, men at Ministeren svarede: Vi beholder ham, ellers tager Tyskerne ham! Anden Begrundelse blev der ikke givet, og for mig at se maatte det ogsaa under de herskende Forhold være Begrundelse nok.

Vi fik saa senere en ny Justitsminister, Hr. Thune Jacobsen, der overtog Kommunisternes Bevogtning. Der fandt derefter mange Drøftelser Sted; derunder drøftede man ogsaa, om der var Mulighed for at faa en frivillig Internering. Dette, meddelte Ministeren, var strandet paa det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen, som havde svaret — og lad mig her bruge Ministerens Ord: Martin Nielsen er meget stejl og vil hellere i tysk end i dansk Vold. Andre Protester blev der ikke givet Oplysning om. Jeg skylder det ærede Medlem og Tinget og ogsaa forhenværende Justitsminister Thune Jacobsen at oplyse, at denne bestrider over for mig, at han har talt med andre Kommuniste end det ærede Medlem, hvad jeg er meget overrasket over. Jeg synes, det var naturligt, at der var talt med andre, efter som hele Problemet laa, og var for mit eget Vedkommende helt sikker paa, at saadanne Forhandlinger havde fundet Sted.

Nu mener jeg ikke, at det Standpunkt: at foretrække tysk Vold fremfor dansk, var et klogt Standpunkt, og det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen tør jo ikke paastaa, at hvis man havde nægtet at gennemføre Kommunistloven, saa var han blevet frigivet. Vi kunde naturligvis have ladet Lovligheden hvile alene paa Regeringen, ligesom Interneringen efter 5. Maj, der jo ogsaa er en ulovlig Internering, har hvilet alene paa Regeringen. Men jeg har den Indstilling, at jeg foretrækker en daarlig Lov fremfor Lovløshed. Man kunde naturligvis ogsaa have ladet Tyskerne tage Kommunisterne, men jeg troede og tror endnu, at det kun var det ærede Medlem som indtog det Standpunkt, at tysk Vold var at foretrække for dansk. Det afgørende er jo imidlertid, at det ærede Medlem *indtog* dette Standpunkt.

Valdemar Sørensen: Under denne Sags Behandling er der i Pressen fremkommet Meddelelse om en Retssag i Jylland, hvorunder en Mand, der to Gange som Følge af